Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 106

dere potuit oneri ⁊ honori. Jo.an.] Item inferiores
p̄lati a suis p̄latis ꝯfirmant̃ ⁊ instituunt̃. vñ nõ ē mi/
rū si sine ipoꝝ licētia renũciare nõ possunt: sed papa a
nemine cõfirmat̃. vñ sicut sine superiore instituit̃: ita si
ne superiore renũciet: ad hoc. ī. de reg. iur. c. j. Jo.an.

sibi primo vacãs: ⁊ sic p̄ fraudes videbat̃ via p̄clud
ad aliã: sec⁹ si hʒ lr̃as sup̄ ea quã duceret acceptandã:
q꜠ tũc fraus ista sibi nõ p̄clusisset viã: qd̃ est verū nisi
acceptasset p̄mã q̃ vacaret: qd̃ põt lʒ: certã ⁊ noĩatã ea
lis acceptare nõ possit. ī. d̃ cõces. p̄bẽ. ne captãde. quia

a ¶ Predeces/
sor: cū dignitas
vacat alias q̄ꝫ p̄
mortē successor
nõ cõgrue dicit̃
p̄decessor: sed di
cere deberet p̄ces
sor. p̄decessor em̄
idē qd̃ p̄decedēs
nisi dicere velis
ꝙ quomodocūqꝫ
vacet p̄latura q̃
ad illã decessisse
putat̃: ⁊ est ex/
pressum. vij. q. j.
§. ecce. in quib⁹
⁊. xxxiij. q. ij. §. j.
b ¶ Dū eiusdē.
postea em̄ ipius
cõstitutio nõ va
luisset: q꜠ ponti/
fex no erat. vt. ī.
patebit.
c ¶ Fratrib⁹.
cardinales ergo
fratres vocat.
cū de ipis p̄mi/
xtim loquit̃. ī. de
offi. leg. officij.
d ¶ Statuit.
credendū est pa
pa hoc referēti.
ī. de testi. cum a
nobis. in fine.
e ¶ Resignare
h̃ expsse no. Jo.
vij. q. j. nõ autē.
in glo. magna ī
fi. ⁊ facit qd̃ no.
lxxix. di. si quis
pecunia. xviij. q. ij. q̄ꝫ sit.

a Celestinus papa q̄ntus pre. no
b ster: dū eiusdē ecclesie regi/
mini p̄sidebat: volens sup̄ h̃
hesitationis cuiuslibet mate
riã amputare: deliberatione
c habita cū suis fratrib⁹ eccle
sie romane cardinalibus: de
quorū numero tūc eram⁹: de
nostro ⁊ ipoꝝ oīm concordi
cõsilio. ⁊ assensu: auctoritate
d apostolica statuit ⁊ decreuit
e ro. pon. posse libere resigna/
re ¶ Nos igit̃ ne statutum
f
g hmōi: p̄ tēporis cursum obli
uioni dari: aut dubitationē
h eandē in recidiuã disceptio/
nē vlteri⁹ deduci contingat:
ipm inter cõstitutiões alias
i ad p̄petuã rei memoriam de
fratrū nr̃oꝝ cõcilio: duxim⁹
redigēdū. ¶ dē. Si i fraudē
expectãtis primã vacaturã
cū in p̄ximo crederet̃ pin/
guis vacare: renũciet aliq̄s
tenuē quã habebat: nõ tene/
tur expectãs illã recip̄e: imo
illa dimissa expectabit aliã si
ne fraude vacãtē: ⁊ si illi re/
nũcianti illa pinguis postea
cõferatur hoc ipo p̄bata sit
fraus ⁊ carebit vtraqꝫ. Jo.

k Si te p̄bēdã Ca. II.
vel dignitatē in aliq̃ ec
l clesia p̄xio vacaturã aucto/
m ritate apo: expectãte aliq̄s
n p̄bēdã seu dignitatē tenuem
o obtinēs in eadē fraudulent̃
p
q ei renũciet: vt illa primo sic
r vacãte: p̄cludat̃ tibi via per
cõsequēs ad obtinēdū p̄ben
dã vel dignitatē aliã pingui
s orem: que p̄ mortē alicui⁹ vel
t alias in ipã eccl'ia credit̃ ve/
v risimiliter in p̄ximo vacatu
ra: p̄ renũciationē hmōi (dū
modo de p̄missa fraude ap/
pareat: saltem p̄ aliquas p̄/
x babiles cõiecturas: vt q꜠ di/
cte renũciationis tp̄e is qui
p̄bendã vel dignitatem pin
guiorem habebat: infirmita
te graui detinebat̃: vel ali/
quid aliud imminebat: p̄pt̃
qd̃ illi⁹ p̄benda seu dignitas
vacare in p̄ximo p̄babilit̃
credebat̃) nullum tibi volu
mus obstaculum interponi
quominus p̄bēda vel digni
tate p̄dicta sic fraudulenter
y renũciata omissa: possis di/

tũc p̄ oĩa idem.
m ¶ Ap̄lica. qd̃
est etiã ī casu de
cre. ī. d̃ p̄bē. hi q̃.
⁊. c. si. eū. ⁊. ī. de
resc̄p. cū aliq̄b⁹.
cū si. ali⁹ em̄ q̄ꝫ
papa ad vacatu
ras ꝯ lateran. cõ
ciliū ius nõ tri/
buit. vt. ī. de cõ/
ces. p̄bē. c. ij. L de
legatis dic vt. ī.
de offi. leg. c. iij.
⁊. iiij. Jo.an]
n ¶ Dignitatē
singula singulis
refert. o ¶ In
eadē. eccl'ia. s. in
qua expectans.
⁊ idē si expecta/
bat ī ciuitate vel
p̄uincia: si in ea
fieret talis fraus
cum eadē sit rõ.
p ¶ Renũciet.
de vacatiõe p̄ re
nũciationē dicit
q꜠ de illa ad ti/
tulū sʒ idē credo
si in fraudē occi/
deret̃ vel depo/
neret̃. s. q̃ tenuē
obtinebat: vt p̄/
cluderet̃ expectã
ti via ad pinguē
⁊ s̄m hoc dicã ꝙ
expectãs primã
vacaturã: primã
si vacat in eius

f ¶ Tēporis: hinc est ꝙ an/
tiquorū memoria meli⁹ p̄ scripta tenet̃: ⁊ de hoc vide
qd̃ no. ī. de p̄ba. tertio. g ¶ Obliuioni. oīm em̄ ha/
bere memoriã ⁊ in nullo peccare ⁊c̃. vt. ī. vt eccle. be/
ne. vt nostrū. h ¶ Recidiuã: qd̃ eē nõ debet. vt. ī. d̃
verb. sig. ex p̄te. ij. cū suis cõcor. i ¶ Memoriã. facit
. ī. de re iudi. ad apostolice. ī suP̄scriptiõe. ⁊ qd̃ ibi dicã
Si te prebendam ¶ Fraudulē (in prima glo.
ta renũciatio nõ nocet expectãti. hoc. d. s̄m Zeñ.
Prima p̄uidet impetrantib⁹ ꝯ fraudes de quarū cõie/
cturis ponit exempla ibi: vt q꜠. secūda ibi: ceterū con/
Ad. uincit ⁊ punit fraudulētes. L Et hec q̄stio iter q̄stiões
collectas in h̃ studio fuit prima in ordine disputata p̄
dñm Henricū anglicū. ponebat tñ termĩos ꝙ renũcia
tio ⁊ collatio fuerãt facte clãdestine. ⁊ supfundabat so/
lutionē suã. q̄re dicebat illas nõ valere. Jo.an.]
k ¶ Si te p̄bendã. scire debes ꝙ q꜠ nemo videt̃ frau/
dare eos q̃ sciūt ⁊ ꝯsentiūt: vt. ff. d̃ reg. iu. nemo videt̃
. ī. e. ti. sciēti puto nec decr. istã: nec ei⁹ penã locū h̃re.
vbi expectãs ꝯsentit h̃ sciēs voluit illã tenuē h̃re: po/
ne em̄ qd̃ pl⁹ sibi placet: p̄uiso tñ qd̃ nõ cõmittat̃ sy/
monia. Jo.an. l ¶ Proximo vacaturã. debebat̃ em̄
fraudē recip̄e nõ tenet̃. q ¶ Illa. tenui renunciata.
r ¶ Tibi. cui debebatur prima ⁊ non secunda.
s ¶ Alicui⁹. q꜠ valde senex est: vl' infirm⁹ valde. Jo.
t ¶ Vel alias. puta quia tractat ille qui in sacris nõ
est de matrimonio contrahendo. vel quia electus est
vel eligi speratur in episcopum: vel religionem vult p̄
fiteri: vel de crimine accusat̃: p̄pter quod creditur de/
ponendus: vel his similia.
v ¶ Proximo. idē credo si nõ ī p̄ximo: dūmodo frau
dulenter fiat renunciatio talis: et possit id alias cõsta
re: quia semper ratio remanet. pone em̄ quod litteras
habeo ad primam vacaturam et titius: licet non spe/
ret̃ de prima vacatione: tamen quia odio me p̄sequit̃
renũciat p̄bende que valet vnum florenum: vt sic me
impediat in pinguibus si vacarent: certe cum eadem
sit ratio idem credo. x ¶ Coniecturas. Nota ꝙ
dolus probatur ex perspicuis coniecturis. L. C. de do/
lo. l. dolum. cum concor. Jo. mo. remittit ad id ꝙ ple/
ne no. ī. de reg. iur. dolo. Jo.an.] et qui eū allegat pro
bare illum debet. ff. de proba. l. quotiens. §. qui dolo.
y ¶ Omissa. non enim debet acceptare si hoc sciuit
sed omittere. vt hic vides. Jo.an.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0106
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG